

Dan is er nog maar één conclusie mogelijk

Gepubliceerd: dinsdag, 02 juni 2026 10:52

Het gaat allang niet meer om de problemen waardoor ons land steeds meer wordt ontwricht.

Als een roedel hyena's vallen de Nederlandse deugers Lidewij de Vos aan en ze weten van gekkigheid niet meer welke vreselijke dingen ze nog meer kunnen bedenken.

Wie de kranten openslaat, ziet een terugkerend ritueel. Zodra een politicus de vinger op de zere plek legt als het gaat om de onhoudbare druk van migratie op onze woningmarkt, zorg en sociale cohesie, verschuift de aandacht onmiddellijk.

Het gaat niet meer over de cijfers, de capaciteit of de leefbaarheid in de wijken. Nee, het vizier wordt gericht op de context, de poppetjes en de moraliteit. De criticus wordt gewogen, te licht bevonden en in het politieke isolement geplaatst

Portugese top met extreemrechtse zielsverwanten toont ook het isolement van De Vos <https://t.co/nxDdk6VbZO>

— AnnekeHogenes, wie anders? (@AnnekeHogenes) [June 1, 2026](#)

Onder een groeiend deel van de bevolking leidt dit tot een even logische als ijzingwekkende conclusie: dit kán geen onkunde meer zijn. Dit moet een bewuste agenda zijn om het land naar de knoppen te laten gaan.

Want hoe kun je immers zo blind zijn voor de dagelijkse realiteit op straat?

De werkelijkheid achter deze Haagse blindheid is wellicht nog deprimerender dan de theorie van een strak geregisseerd complot of letterlijke corruptie.

De waarheid is dat de politieke elite niet eens betaald hoeft te worden om het land vast te laten lopen. Ze doen het gratis, gedreven door een giftige cocktail van conformisme, carriërisme en diepe ideologische verblindings.

Voor de moderne politicus is Den Haag al lang niet meer het eindstation, maar een springplank. De echte status, de invloed en de rianten pensioenen liggen tegenwoordig in

Dan is er nog maar één conclusie mogelijk

Gepubliceerd: dinsdag, 02 juni 2026 10:52

Brussel, bij de VN, de NAVO of binnen het netwerk van internationale denktanks en multinationals.

Om in die kringen geaccepteerd te worden, gelden ongeschreven wetten. Je moet 'binnen de lijntjes' kleuren.

Wie hardop harde conclusies trekt over de houdbaarheid van open grenzen of de soevereiniteit van de natiestaat wil herstellen, diskwalificeert zichzelf voor de internationale banenmachine.

Het resultaat is een vorm van politiek anticiperend gedrag: politici dienen niet de burger die op hen stemde, maar stemmen hun beleid af op het profiel van hun toekomstige werkgever.

Daarnaast leeft een groot deel van de bestuurlijke klasse in een volstrekt andere realiteit dan de gemiddelde Nederlander.

Vanuit hun abstracte modellen en verheven idealen zijn zij er oprecht van overtuigd dat nationale grenzen achterhaald zijn en dat internationale verdragen – hoe knellend en verouderd ook – heilig zijn.

Wanneer de praktijk schuurt met hun ideologie, passen ze niet hun idealen aan, maar negeren ze de praktijk.

De problemen in de wijken worden weggezet als 'hobbels op de weg' of, erger nog, als het resultaat van een gebrekkige moraal van de klagende burger.

Het is makkelijker om de criticus te beschuldigen van racisme of extremisme, dan te erkennen dat je eigen utopie de rechtsstaat en de samenleving ontwricht.

Tot slot regeert de angst. De druk binnen de Haagse en mediale bubbel om erbij te horen is verstikkend.

De angst om uitgesloten te worden, om niet meer uitgenodigd te worden aan de praattafels, of om door de kwaliteitskranten te worden neergezet als wegbereider van het kwaad, houdt de massa in het gareel.

Het is intellectuele en electoraal overlevingsgedrag: liever collectief fatsoenlijk ten onder gaan, dan individueel je nek uitsteken voor het landsbelang.

Dan is er nog maar één conclusie mogelijk

Gepubliceerd: dinsdag, 02 juni 2026 10:52

Of een politicus nu handelt uit angst voor de media, hoop op een internationale topfunctie, of pure ideologische verblinding; voor de burger die geen woning kan vinden en de leefbaarheid in zijn buurt ziet achteruitgaan, maakt het verschil niet uit.

Het resultaat is exact hetzelfde.

Het land loopt vast omdat de politieke klasse weigert de regie terug te pakken. Zolang de politiek drukker is met het bewaken van haar eigen morele status en internationale netwerk dan met het beschermen van de eigen samenleving, blijft de conclusie op de banken onvermijdelijk: de gevestigde orde heeft de burger allang opgegeven.

Welkom in het nieuwe Europa.

The problem in France is, you're more likely to be arrested for criticising the people who did this-

Than the people who did are- for doing it.

Thats the reality in Europe. pic.twitter.com/mIo52Fo6de

— Chay Bowes (@BowesChay) [May 31, 2026](#)